

nařikateltným podkladem pro stanovení příslušných položek rozpočtových.

St-lé namítají ovšem, že usnesení obecního zastupitelstva ze 16. prosince 1926, na jehož právní moc žal. úřad odkázal, obsahuje pouze zásadní zmocnění obecní rady, aby převedla obecní zaměstnance do nových platů podle § 212 plat. zák. č. 103/26. Kdyby tomu tak vskutku bylo, slušelo by ovšem stížnosti dáti za pravdu, neboť usnesení tohoto obsahu neobsahovalo by žádné věcné dispozice o způsobu převedení. Než zmíněné usnesení obsahuje v pravdě ještě konkrétní pokyn, podle něhož obecní rada převádějíc obecní zaměstnance do nových platů, má se řídit zásadou, že úředníky a zřizence jest považovati za jmenované do oné hodn. třídy, pokud se týče do oné stupnice, které dosáhli dne 1. ledna 1926 na základě časového postupu při započtení služ. doby ztrávené u obce a 2½ vál. let. V tomto směru obsahuje tudíž uvedené usnesení věcnou direktivu, která je schopna vejíti proti poplatníkům a tudíž i proti dnešním st-lům v právní moc. Byla proto žal. zsk oprávněna odkázati na právní moc usnesení obecního zastupitelstva ze 16. prosince 1926, zvláště když st-lé netvrdí, že toto usnesení vzali včas v odpor. — — — — —

č. 7521.

Pojištění nemocenské. — Řízení správní: * Kompetenční předpis § 13 zák. čl. XXI:1898 byl derogován šem 220 odst. 1 č. 4 lit. c) zák. č. 221/24, pokud jde o spory mezi pojišťovnami a nemocnicemi o náhrady podle tohoto zákona.

(Nález ze dne 31. října 1928 č. 28.966.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v H. proti župnímu úřadu v Košicích stran náhrady léčebného za Barboru S.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okr. úřad v H. uznal výměrem z 24. září 1926 stěžující si pojišťovnu povinnou, aby ve smyslu § 150 zák. č. 221/24 nahradila župní veř. nemocnici v M. náklady, jež vznikly nemocničním ošetřením Barbory S. v době od 7. července 1926 do 4. srpna 1926 ve výši, jak bude stanovena min-em veř. zdravotnictví v dohodě s min. soc. péče. V odvolání z tohoto výměru uplatňovala stěžující si pojišťovna, že ve sporech o náhradu léčebného mezi pojišťovnami a nemocnicemi rozhoduje od 1. července 1926 výlučně pojišťovací soud. Odvolání tomu nevyhověl župní úřad v Košicích a napadeným rozhodnutím potvrdil výměr okr. úřadu neuznav námitku nepřislušnosti adm. úřadu důvodnou.

O stížnosti uvážil nss toto:

Zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb. v § 220 odst. 1 č. 4 lit. c) prikazuje do výlučné příslušnosti pojišťovacího soudu spory mezi pojišťovnami a nemocnicemi o náhradu podle tohoto zákona. Pokud jde o nemoc. pojištění, může tu jíti jediné o předpisy §§ 149 a 150 tohoto zák., jež právě upravují náhradní povinnost nemoc. pojišťoven vůči nemocnicím z titulu nemoc. pojištění.

Tím, že zákon přikázal bez výhrady zmíněné spory mezi pojišťovnami a nemocnicemi o náhradu podle tohoto zák. do výlučné kompetence pojišťovacího soudu, derogoval v tomto směru všem dřívějším odchýlným předpisům, zejména i § 13 zák. čl. XXI/1898, jehož se žal. úřad k odůvodnění své příslušnosti dovolává. Předpis ten nebyl ovšem zmíněným ustanovením § 220 dotčen, pokud jde o spory nemocnic s jinými stranami nežli pojišťovnami podle zák. 221/24, proto jej také zák. v § 282 neuvádí mezi zákonnými předpisy, jež výslovně ruší.

V daném případě jde o spor podle § 150 zák. č. 221/24.

K argumentaci nař. rozhodnutí, které ze slov »o žalobách«, uvedených v cit. § 220 dovozuje, že v případě, kde jde o spor mezi pojišťovnou a nemocnicí o hrazení nákladů, stanovených již tarifem, kde tedy výše náhrady nemůže býti spornou, nejde o spor ve smyslu tohoto §, stačí podotknouti, že pro výklad ten není v zákoně opory, poněvadž »žaloba« jakožto akt zahajující spor, jest tu i tehdy, když uplatňuje se jakýkoli sporný nárok, takže není nutným a jediným předpokladem žaloby sporná výše uplatňovaného nároku.

Ježto pak zák. č. 221/1924 nabyl účinnosti dnem 1. července 1926 (arg. § 148 zák. č. 148/1925) a nárok nemocnice vznikl a byl uplatněn po tomto termínu, nebyl okr. úřad v M. k rozhodování tohoto sporu příslušným. — —

Č. 7522.

Školství. — Legionáři: I. * Úřady školské, rozhodující o presentaci na místo učitelské podle čl. IV zák. č. 306/1920, jsou oprávněny samostatně posouditi veškeré okolnosti podle tohoto článku směrodatné, zejména, jde-li o případ zvláště pozoruhodný ve smyslu 3. věty cit. článku. — II. * S hlediska čl. IV zák. č. 306/1920 jest při posuzování služebního stáří učitele-legionáře hleděti k celkové době služební čítané i s lety legionářskými.

(Nález ze dne 2. listopadu 1928 č. 28.759.)

Prejudikatura: Boh. A 2984/23, 3010/23, 3074/24, 6550/27.

Věc: Okresní školní výbor ve V. proti ministerstvu školství a národní osvěty o presentaci na místo učitelské.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžující si ošv ve V. presentoval na místo učitele při pětileté obecné škole dívčí ve V. učitele Františka B., válečného invalidu.

Zšr mor. presentaci tuto vzhledem k ustanovení čl. IV. zák. č. 306/20 nepotvrdila, ježto byli pominuti dva služebně starší žadatelé-legionáři, neboť ze shora cit. předpisu, po případě z § 15, odst. 4 vñ. min. škol. č. 40.897/20 vysvítá, že vál. invalidovi, jako jest presentovaný František B., nepřísluší přednost před uchazečem-legionářem starším. Proti tomuto rozhodnutí podal ošv odvolání, které bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodu rozhodnutí zšr-y s tím, že se mělo v první řadě při-